

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S 1 1 K 007448 18 Kro

Datum objavljivanja: 11.04.2018. godine

Datum otpreme: 23.04.2018. godine

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

Protiv

Gorana Pavkovića

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Sanja Jukić

Branilac optuženog: Advokat Irena Pehar

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88

Telefon: 033 707 100, 707 596; Fax: 033 707 225

PRESUDA	1
I. OPTUŽENJE I SPORAZUM.....	5
II. RAZMATRANJE SPORAZUMA (ČLANA 231 ZKP BIH)	5
III. IZVEDENI DOKAZI	6
IV. ZAVRŠNE RIJEČI TUŽILAŠTVA I ODBRANE IZNESENE TOKOM OBRAZLAGANJA PREDLOŽENE KAZNE	6
V. PRIMJENJIVI ZAKON	7
VI. NALAZI SUDA	7
A. RELEVANTNO PRAVO	7
B. KONKRETNO KRIVIČNO DJELO - RADNJA IZVRŠENJA I OBLIK.....	13
C. INDIVIDUALNA KRIVIČNA ODGOVORNOST	15
VII. ODMJERAVANJE KAZNE	16
VIII. ODLUKA O IMOVINSKO PRAVNOM ZAHTJEVU I TROŠKOVIMA POSTUPKA	17
IX. ANNEX.....	19

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, sudija Halil Lagumdžija, kao sudija za prethodno saslušanje, uz sudjelovanje pravnog savjetnika, Amre Hodžić - Zećo, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Gorana Pavkovića, zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), odlučujući o uređenoj optužnici Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTRZ 0002665 12 od 03.04.2018. godine, potvrđenoj 04.04.2018. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivice i pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, postupajući na osnovu odredbe člana 231. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH, Sanje Jukić, optuženog Gorana Pavkovića i branioca optuženog Irene Pehar, dana 2.04.2018. godine, donio je i javno objavio slijedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI:

GORAN PAVKOVIĆ, ..., rođen 22.11.1975. godine, ..., ..., po nacionalnosti ..., državljanin ... i ..., po zanimanju bravar, srednje stručne spreme, nezaposlen, oženjen, otac troje mladb. djece, posjeduje čin narednika u Hrvatskoj vojsci, odlikovan spomenicom Domovinskog rata, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak,

K R I V J E

Što je:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini u periodu od 20.06.1992. do 22.12.1995. godine i oružanog sukoba između vojske HVO-a i Armije BiH u periodu od kraja oktobra 1992. do 23. februara 1994. godine, na teritoriji općine Prozor, kao pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane Rama-Prozor, postupao suprotno pravilima Međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba od 12.08.1949. godine, tako što je:

Tačno neutvrđenog dana u mjesecu novembru 1993. godine, najvjerojatnije 29.11.1993. godine, u prostoriji Vatrogasnog doma u gradu Prozoru, u kojoj su pripadnici HVO vršili ispitivanje grupe nezakonito zatvorenih civila ... među kojima su bili oštećeni Šljivo Muharem, Šefik Munikoza, Eniz Gorančić, Mujo Gorančić (umro) i Lapo Ibro, zajedno sa više pripadnika HVO, sudjelovao u mučenju oštećenih i to na način što ih je, svakog po na

osob, tukao, pa je tako uzeo električnu palicu kojom je dodirivao gole dijelove tijela oštećenog Šljivo Muharema koji se, zbog struje koja je prolazila kroz tijelo, tresao, a njegovo tijelo oslabilo i klonulo, a zatim ga iz te prostorije izveo u hodnik, gdje ga je nastavio tući palicom, rukama, nogama po cijelom tijelu, oštećenog Munikoza Šefika, zajedno sa još jednim pripadnikom, tukao palicom, rukama, nogama po svim dijelovima tijela, oštećenog Gorančić Eniza udarao električnom palicom po leđima, dok je Gorančić Muju tjerao da rukama uzme električnu palicu, pa kada je to ovaj morao učiniti, kroz njegovo tijelo je prošla struja, sprživši ga, a kada je oštećeni ustao sa stolice, u sobi gdje je ispitivan, dok ga je jedan pripadnik HVO snažno rukama držao uz zid, nekoliko puta nogom udario u leđa, dok je oštećenog Ibru Lapo za vrijeme ispitivanja, udario zamahnutom nogom u njegovu desnu nogu, te ga dodirivao električnom palicom po rukama, što je sve za posljedicu imalo, nanošenje patnji i povreda tjelesnog integriteta svih oštećenih,

Dakle, kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme rata u BiH i oružanog sukoba između HVO i Armije BiH u Prozoru, kao pripadnik HVO „Rama“ Prozor, kao saučesnik sudjelovao u mučenju nad zatvorenim civilima koje je za posljedicu imalo nanošenje patnje i povreda tjelesnog integriteta oštećenih

Čime je, počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SFRJ u vezi sa čl. 22. KZ SFRJ.

Pa ga Sud primjenom navedenih odredaba, uz primjenu odredaba članova 33., 38, 41, 42 i 43. KZ SFRJ,

O S U Đ U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine

Na osnovu člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećeni se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH, optuženi se oslobodja plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava.

OBRAZLOŽENJE

I. OPTUŽENJE I SPORAZUM

1. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je dana 03.04.2018. godine, Sudu dostavilo uređenu optužnicu, broj T20 0 KTRZ 0002665 12 protiv Gorana Pavkovića, koja je potvrđena dana 04.04.2018. godine.
2. Navedenom optužnicom Goran Pavković se tereti da je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ SFRJ.
3. Uz optužnicu Tužilaštvo BiH je dostavilo i sporazum o priznanju krivnje od 03.04.2018. godine koji je potpisan između optuženog Gorana Pavkovića i tužiteljice Tužilaštva BiH, uz prisustvo branioca optuženog, advokata Irene Pehar.

II. RAZMATRANJE SPORAZUMA (ČLANA 231 ZKP BIH)

4. Razmatrajući sporazum o priznanju krivnje, u smislu odredbi člana 231. ZKP BiH, koji je zaključen između optuženog Gorana Pavkovića i njegovog branioca Irene Pehar, advokata iz Mostara sa jedne strane i Sanje Jukić, tužiteljice Tužilaštva BiH, sa druge strane, Sud je nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma dana 11.04.2018. godine, utvrdio da je do sporazuma o priznanju krivnje došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je optuženi svjestan kako činjeničnog opisa djela tako i njegove pravne kvalifikacije, te da je upoznat sa svim mogućim posljedicama zaključenog sporazuma, uključujući i posljedice koje se odnose na imovinsko-pravni zahtjev i troškove krivičnog postupka. Sud je također utvrdio da je optuženi razumio da se potpisivanjem sporazuma o priznanju krivnje odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na krivično pravnu sankciju koja će mu se izreći.
5. Sud je također utvrdio da je optuženi svjestan ostalih posljedica sporazuma, odnosno preuzete obaveze da će kada to od njega bude traženo u potpunosti, istinito i cjelovito otkriti tužiocu ili drugoj ovlaštenoj službenoj osobi Tužilaštva BiH sve što mu je poznato u vezi sa događajima koji su se desili na području općine Prozor u toku rata u Bosni i Hercegovini, da će svjedočiti na suđenjima pred Sudom BiH ili bilo kojim drugim sudom za koji Tužilaštvo BiH odluči da je potrebno, a što je sve detaljno naznačeno u samom sporazumu. Preuzeta obaveza otkrivanja informacija podrazumijeva i pružanje svih materijalnih ili drugih dokaza koji se nalaze u posjedu ili pod kontrolom optuženog, davanje obrazloženja u vezi sa tim, te pružanja svih informacija o mjestu gdje bi se takvi dokazi mogli nalaziti.
6. Razmatrajući sporazum, Sud je posebno vodio računa o interesima i pravima oštećenih Muharema Šljive, Šefika Munikoze, Eniza Gorančića i Ibri Lape, te je s tim u vezi Sud imao u vidu Službenu zabilješku sačinjenu dana 20.03.2018. godine, koju je Tužilaštvo uvelo kao nesporni dokaz, a iz koje je vidljivo da je tužiteljica upoznala oštećene sa mogućnošću sklapanja sporazuma sa optuženim Pavkovićem na način i

pod uslovima kako je sporazum i sačinjen.

7. Nadalje, Sud je ispitao da li sporazumom predložena sankcija zadovoljava zakonom predviđene zahtjeve, odnosno da li se predložena kazna može izreći ispod zakonom određenog minimuma kazne zatvora za navedeno krivično djelo. Za krivično djelo iz člana 142. KZ SFRJ Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, kazna zatvora od najmanje 5 godina predviđena je kao minimalna, a smrtna kazna, tačnije kazna zatvora od 15 odnosno 20 godina kao maksimalna kazna. Dakle, Sud je utvrdio da je sankcija, koja je predviđena u sporazumu, u skladu sa zakonom, odnosno da se po zakonu uz primjenu pravila o ublažavanju kazne za ovo krivično djelo¹, može izreći predložena kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine.

8. Imajući u vidu navedeno, Sud je utvrdio da su ispunjeni svi zakonom predviđeni uvjeti, te je, a nakon što je optuženi Goran Pavković, u skladu sa članom 231. stav 7. ZKP BiH, dao izjavu na zapisnik, zaključeni sporazum o priznanju krivnje i prihvatio.

III. IZVEDENI DOKAZI

9. Nakon što se Sud uvjerio da je optuženi u potpunosti svjestan svih pravnih posljedica sporazuma, u skladu sa članom 231 stav. 6. tačka b) ZKP BiH, Sud je ispitao da li ima dovoljno dokaza o krivici optuženog, te je pozvao tužiteljicu da iznese prijedloge dokaza na kojima zasniva optužnicu.

10. Tužiteljica je na ročištu koje je održano dana 11.04.2018. godine prezentirala i u spis uložila 30 dokaza na koje optuženi i njegov branilac nisu imali primjedbi ni prigovora, te je Sud nakon izvršenog uvida zaključio da je Tužilaštvo pružilo dovoljno dokaza o krivici optuženog, odnosno da je optuženi Goran Pavković, u vrijeme i na način opisan u izreci presude, počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ SFRJ, te je Sud prihvatajući sporazum optuženog Pavkovića i oglasio krivim za navedeno krivično djelo.

11. Prezentirani i u spis uloženi materijalni dokazi taksativno su nabrojani u Anexu presude i predstavljaju njen sastavni dio.

IV. ZAVRŠNE RIJEČI TUŽILAŠTVA I ODBRANE IZNESENE TOKOM OBRAZLAGANJA PREDLOŽENE KAZNE

12. Na pretresu za razmatranje krivičnopravne sankcije, tužiteljica je ostajući kod predložene sankcije naglasila da je prilikom zaključenja sporazuma cijenjen, kako način i okolnost izvršenja krivičnog djela, tako i činjenica da je optuženi Goran Pavković u inkriminisano vrijeme bio mlađe punoljetno lice, odnosno da je imao 18 godina i 7 dana. Pored toga, Tužilaštvo nalazi svrshodnim zaključenje sporazuma u ranoj fazi krivičnog postupka, kako se svjedoci i žrtve ne bi dodatno traumatizirali pozivanjem i

---

¹ Član 43. stav 1. tačka 1. KZ SFRJ propisuje da se, ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan zatvor u trajanju od tri ili više godina, kazna može ublažiti do jedne godine zatvora.

svjedočenjem, te kako bi se smanjili troškovi postupka. Na kraju, Tužilaštvo navodi da su žrtve pozdravile i dale saglasnost za zaključenje ovog sporazuma, te da predložena kazna, prema mišljenju Tužilaštva, zadovoljava sve uslove kao i svrhu kažnjavanja.

13. Prihvatajući u cijelosti argumentaciju tužiteljice, braniteljica optuženog je dodala da će se sa izrečenom kaznom zatvora u trajanju od jedne godine, postići svrha i generalne i specijalne prevencije, te da je predložena kazna primjerena okolnostima izvršenja krivičnog djela kao i osobnim prilikama na strani optuženog. Odbrana moli da Sud optuženog oslobodi od plaćanja troškova krivičnog postupka, imajući u vidu njegovo loše imovno stanje, o čemu je u sudski spis uložena materijalna dokumentacija koja je pobrojana u aneksu ove presude i čini njen sastavi dio.

14. Optuženi Goran Pavković se pridružio navodima svog branioca.

V. PRIMJENJIVI ZAKON

15. Potpisujući sporazum o priznanju krivnje, optuženi Goran Pavković je priznao krivnju za izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ.

16. Sud je najprije razmotrio primjenu materijalnog prava, te je prvenstveno imao u vidu da iz optužnice proizilazi da je inkriminisano djelo počinjeno tokom 1993. godine, u kojem periodu je na snazi bio Krivični zakon Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), koji je preuzet na osnovu Zakona o primjeni Krivičnog zakona Republike Bosne i Hercegovine i Krivičnog zakona SFRJ.

17. Sud je prihvatio zakon koji je naveden sporazumom vodeći se prije svega načelom zakonitosti iz člana 3. KZ SFRJ koji propisuje da se krivična djela i krivičnopravne sankcije propisuju samo zakonom, te da nikome ne može biti izrečena kazna ili druga krivičnopravna sankcija za djelo koje, prije nego što je učinjeno, nije bilo zakonom propisano kao krivično djelo i za koje zakonom nije bila propisana kazna. Dakle, krivično djelo, odnosno radnja za koje je optuženi Pavković oglašen krivim, propisano je bilo kao krivično djelo u vrijeme izvršenja djela i bilo je kažnjivo i po tada važećem zakonu.

VI. NALAZI SUDA

A. RELEVANTNO PRAVO

18. U skladu sa optužnicom Tužilaštva BiH, optuženi Goran Pavković se tereti za počinjenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1., u vezi sa članom 22. KZ SFRJ.

19. Član 142. KZ SFRJ glasi:

“Ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se prema civilnom stanovništvu vrše ubistva, mučenja, nečovječna postupanja, biološki eksperimenti, nanošenje velikih patnji ili povreda tjelesnog integriteta ili zdravlja; raseljavanje ili preseljavanje ili prisilno odnarnodnjavanje ili prevođenje na drugu vjeru; prisiljavanje na prostituciju ili silovanje; primjenjivanje mjera zastrašivanja i terora, uzimanje talaca, kolektivno kažnjavanje, protivzakonito odvođenje u koncentracione logore i druga protivzakonita zatvaranja, lišavanje prava na pravilno i nepristrasno suđenje; prisiljavanje na službu u oružanim snagama neprijateljske sile ili u njenoj obavještajnoj službi ili administraciji; prisiljavanje na prinudni rad, izgladnjavanje stanovništva, konfiskovanje imovine, pljačkanje imovine stanovništva, protivzakonito i samovoljno uništavanje ili prisvajanje u velikim razmjerama imovine koje nije opravdano vojnim potrebama, uzimanje nezakonite i nesrazmjerno velike kontribucije i rekvizicije, smanjenje vrijednosti domaćeg novca ili protivzakonito izdavanje novca, ili ko izvrši neko od navedenih djela, kaznit će se zatvorom najmanje pet godina ili smrtnom kaznom.“

20. Iz citirane zakonske odredbe proizilaze sljedeći **opći elementi krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva:**

- *Djelo počinioaca mora biti počinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava, na način da je počinjenje djela usmjereno protiv civilnog stanovništva, dakle osobe koje ne učestvuju u oružanom sukobu ili su položile oružje ili su onesposobljene za borbu i koje su zaštićene odredbama Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine;*
- *Kršenje mora biti počinjeno u vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije;*
- *Djelo počinioaca mora biti povezano sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom;*
- *Počinitelj mora narediti ili počiniti djelo.*

21. Dakle, za postojanje navedenog krivičnog djela, neophodno je utvrditi primjenu međunarodnih pravila u inkriminisanom periodu i da radnje izvršenja djela predstavljaju kršenje pravila međunarodnog prava, što ukazuje na blanketni karakter krivičnog djela.

22. Istovremeno, slijedom odredbe člana 142. KZ SFRJ, nije neophodno (nije uslov postojanja samog djela) da počinitelj zna ili ima namjeru da krši međunarodnu normu (nije nužno da kršenje blanketnih propisa bude obuhvaćeno sviješću učinioca), već je dovoljno da njegovo ponašanje objektivno ⁸ predstavlja kršenje pravila međunarodnog

prava, dok se kod preduzimanja konkretnih, pojedinačnih radnji izvršenja, svakako mora cijeliti subjektivni odnos počinioca prema djelu.

23. Dakle, odredba člana 142. KZ SFRJ se, između ostalog, temelji i na Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine, tj. IV Ženevskoj konvenciji (Konvencija). Optužnica tereti optuženog da je postupao suprotno odredbama člana 3. stav 1. tačka a) Konvencije, koja odredba se smatra običajnim pravom i predstavlja minimalni standard od kojeg zaraćene strane nikada ne bi trebale odstupiti.

24. Član 3. stav 1. Ženevske konvencije glasi:

„U slučaju oružanih sukoba koji nemaju međunarodni karakter, a koji izbiju na području jedne od visokih strana ugovornica, svaka zaraćena strana dužna je primjenjivati barem sljedeće odredbe:

1. Prema licima koja ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima, uključujući pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i osobe izbaćene iz stroja zbog bolesti, rana, lišenja slobode ili bilo kojeg drugog razloga, u svakoj će se prilici postupati čovječno, bez ikakvog nepovoljnog razlikovanja utemeljenog na rasi, boji kože, vjeroispovijesti ili uvjerenju, spolu, rođenju ili imovinskom stanju ili bilo kojem drugom sličnom mjerilu.

U tom cilju, zabranjeni su i ubuduće se zabranjuju, u svako doba i na svakom mjestu, prema gore navedenim licima, između ostalih i sljedeći postupci:

a) nasilje što se nanosi životu i tjelesnom integritetu, osobito sve vrste ubistava, sakaćenja, okrutnosti i mučenja.”

(i) Djelo počinioca mora biti počinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava

25. U smislu primjene međunarodnih pravila u inkriminisanom periodu, Sud je imao u vidu navode iz presude Žalbenog vijeća MKSJ u predmetu *Tadić*, gdje je utvrđeno da se: *„međunarodno humanitarno pravo primjenjuje od početka oružanih sukoba sve do poslije prestanka neprijateljstava....“*

26. Član 3. Konvencije smatra se odredbom običajnog prava i obavezujući je za sve strane u sukobu, nemeđunarodnom ili međunarodnom, zbog čega je ova odredba bila važeća u vrijeme i na mjestu događaja za koje se optuženi tereti. Navedeni član je zajednički za sve Ženevske konvencije, odnosno isti je inkorporiran u sve četiri Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine. Njegova suština jeste, osim što se primjenjuje u svim vrstama sukoba (međunarodni i nemeđunarodni), da svim osobama koje ne učestvuju direktno u neprijateljstvima garantuje određena prava, odnosno prema kojima se garantuje čovječno postupanje i zabranjuju određeni postupci, taksativno nabrojani u tačkama a) do d) člana 3. Konvencije.

27. Prema tome, da bi se utvrdilo kršenje pravila međunarodnog prava, neophodno je da se utvrdi protiv koga je počinjenje bilo usmjereno, odnosno da li je djelo bilo usmjereno protiv posebne kategorije osoba koje su zaštićene članom 3. stav 1. Konvencije.

28. U konkretnom slučaju, Sud je utvrdio da je optuženi Goran Pavković krivično pravne radnje preduzeo prema civilima, tj. prema kategoriji lica koja uživaju zaštitu shodno odredbama zajedničkog člana 3. Konvencija.

29. U smislu odredbe zajedničkog člana 3. Konvencije, civilom se smatra lice koje *“ne učestvuje neposredno u neprijateljstvima”*.

30. Da su oštećeni Muharem Šljivo, Šefik Munikoza, Eniz Gorančić, Mujo Gorančić (umro) i Ibro Lapo, imali status civila je samim potpisivanjem sporazuma između stranaka učinjeno nespornim. No, i pored toga, navedeno je Sud analizirao prema kriterijima propisanim zajedničkim članom 3. Ženevskih konvencija na temelju kojih se dobija odgovor na pitanje ko se ima smatrati civilom.

31. S tim u vezi, Sud je navedeno svojstvo oštećenih, u prvom redu, utvrdio na osnovu izjava svjedoka, iz kojih nesumnjivo proizilazi da su isti u vrijeme lišenja slobode bili civili, odnosno da nisu bili naoružani niti angažovani u borbenim dejstvima.

32. Svjedok Muharem Šljivo² u svom iskazu, opisujući sukob između pripadnika Armije BiH i HVO-a, navod i to da, kada je sa više civila ... zarobljen i doveden u Vatrogasni dom u Prozoru u 11-tom mjesecu 1993. godine, nije bio naoružan niti je imao uniformu. Isto tako, svjedok Šefik Munikoza³ je izjavio da je 29.11.1993. godine, od strane pripadnika HVO-a zatvoren u Vatrogasni dom zajedno sa Enizom Gorančićem, Muharemom Šljivom i Mujom Gorančićem, da je bio u civilu, nije bio pripadnik nikakve vojske i nije bio naoružan.

33. Saglasno navedenom su i iskazi svjedoka, Eniza Gorančića⁴ koji navodi da je krajem novembra uhapšen zajedno sa svojim bratom Mujom Gorančićem, Šefkom Munikozom i Muharemom Šljivom, da niko od njih tada nije bio u vojsci, svi su bili civili obučeni u civilnu odjeću bez naoružanja, zatim svjedoka Muje Gorančića⁵ koji ističe da je, kada se kretao prema slobodnoj teritoriji prozorske općine, zajedno sa bratom Enizom Gorančićem, Muharemom Šljivo, Šefikom Munikozom i još nekim, zarobljen i odveden u Vatrogasni dom, te iskaza svjedoka Ibre Lapo⁶ iz kojeg proizilazi da svjedok,

---

² T-2 Zapisnik o saslušanju svjedoka Muharema Šljive, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 05.03.2014. godine

³ T-3 Zapisnik o saslušanju svjedoka Šefika Munikoze, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 24.04.2014. godine

⁴ T-4 Zapisnik o saslušanju svjedoka Eniza Gorančića, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 14.03.2014. godine

⁵ T-6 Zapisnik o saslušanju svjedoka Mujo Gorančić, Tužilaštvo BiH broj: KT-RZ-100/05 od 15.09.2009. godine

⁶ T-5 Zapisnik o saslušanju svjedoka Ibro Lapo, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 08.09.2015. godine

kada je krajem novembra uhapšen i zatvoren u Vatrogasnom domu, nije imao oružje, odnosno bio je civil.

34. Imajući u vidu navedene iskaze svjedoka - oštećenih, Sud nesumnjivo zaključuje da se u konkretnom slučaju radilo o civilima, koji nisu učestvovali direktno u neprijateljstvima, dakle o kategoriji koja uživa zaštitu shodno odredbama zajedničkog člana 3. Konvencije.

(ii) Kršenje mora biti počinjeno u vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije

35. Prilikom razmatranja sporazuma, Sud je vodio računa o svim elementima koji čine obilježje bića krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, pa je tako u cilju utvrđivanja postojanja rata i oružanog sukoba Sud prije svega imao u vidu da su potpisivanjem sporazuma stranke ove činjenice učinile nespornim.

36. Činjenicu da je postojalo ratno stanje u vrijeme izvršenja krivičnog djela potvrđuje i odluka koju je donijelo Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine 20.06.1992. godine, o proglašenju ratnog stanja, a koja odluka je objavljena u Službenom listu RBiH 7/92⁷. Ratno stanje je ukinuto također odlukom Predsjedništva RBiH 28.12.1995. godine, a koja odluka je objavljena u Službenom listu RBiH 50/95.⁸

37. Pored toga, nesporno je da je na teritoriji Bosne i Hercegovine odnosno na području općine Prozor u inkriminisano vrijeme postojao oružani sukob, i to između pripadnika Armije BiH sa jedne strane i pripadnika HVO-a sa druge strane. Ovu činjenicu su potvrdili svjedoci Muharem Šljivo, Eniz Gorančić, Mujo Gorančić, Šefik Munikoza, Ibro Lapo i Jusuf Berić, a navedena činjenica potvrđena je i materijalnim dokazom - Mirovni sporazum o prekidu vatre koji uključuje potpuni prestanak neprijateljstava sa stupanjem na snagu 25.02.1994. godine⁹, koji je Tužilaštvo uložilo u spis.

38. Dakle, iz uložених materijalnih dokaza¹⁰, te iskaza navedених svjedoka, Sud je nesporno utvrdio da su, za vrijeme oružanog sukoba između HVO i Armije BiH na

⁷ Dokaz Tužilaštva BiH broj **T-10**

⁸ Dokaz Tužilaštva BiH broj **T-14**

⁹ Dokaz Tužilaštva BiH broj **T-13**

¹⁰ **T-15** Izvješće HVO Prozor broj:2-44/92 od 20.10.1992. godine; **T-16** Izvješće HVO Prozor broj: 39-14/92 od 21.10.1992. godine; **T-17** Izvješće HVO brigada "Rama" Prozor od 22.10.1992. godine; **T-18** Zapovijed HVO broj: 93/92 od 24.10.1992. godine; **T-19** Izvješće HVO brigada "Rama" Prozor od 24.10.1992. godine; **T-20** Zapovijed HVO – Sigurnosno informativna služba broj: 03-03-200/ 03-1263 od 07.07.1993. godine; **T-21** Izvješće, HVO Rama - Prozor od 17.04.1993. godine; **T-22** Zahtjev Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Brigada Rama – Sigurnosno informativna služba broj:03-03-182/93 od 09.05.1993. godine; **T-23** Izvješće Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Brigada Rama – Sigurnosno informativna služba broj:03-02-39/93 od 25.05.1993. godine; **T-24** Izvješće, Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Brigada Rama – broj: 03-02-72/93 od 04.07.1993. godine; **T-25** Sprovodni list, Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Brigada Rama – Sigurnosno informativna služba broj: 02/115/93 od 11.07.1993. godine; **T-26** Izvješće Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Hrvatsko vijeće odbrane, Brigada Rama prozor, broj:03-02-74/93 od 08.07.1993.godine;

području općine Prozor, tačnije u prostorijama Vatrogasnog doma, bili zatočeni civili ... nacionalnosti zarobljeni od strane pripadnika HVO-a.

39. Iz naprijed navedenih dokaza nedvojbeno proizilazi da je krivično djelo koje se optuženom stavlja na teret izvršeno za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, odnosno za vrijeme oružanog sukoba između pripadnika Armije BiH sa jedne strane i pripadnika HVO-a sa druge strane.

(iii) Djelo počinioca mora biti povezano sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom

40. Jedan od uslova iz člana 142. KZ SFRJ jeste da mora postojati veza između djela optuženog i oružanog sukoba. Dakle, da bi se utvrdilo postojanje navedenog elementa, neophodno je sagledati status optuženog u inkriminisanom period, te postojanje uzajamnosti i zavisnosti izvršenja djela u odnosu na postojanje ranije obrazloženog oružanog sukoba, na području općine Prozor. U konkretnom, Sud je ispitivao da li je *“postojanje oružanog sukoba u znatnoj mjeri uticalo na sposobnost počinioca da počinii zločin, njegovu odluku da ga počinii, način počinjenja zločina ili cilj s kojim je počinjen”*.¹¹

41. Ovaj uslov ispunjen je ako je zločin počinjen kao podrška ili barem pod izgovorom situacije koja je proistekla iz oružanog sukoba.¹²

42. Sudeće vijeće MKSJ u paragrafu broj 568 presude *Kunarac et al., predmet broj IT-96-23 i IT-96-23/1-A, presuda od 12.06.2002. godine* navodi: *“...Humanitarno pravo primjenjuje se i dalje na čitavoj teritoriji pod kontrolom jedne od strana, nezavisno od toga da li se konkretne borbe vode na mjestu na kojem su se odigrali dotični događaji. Stoga, dovoljno je to što su zločini bili u tijesnoj vezi s neprijateljstvima koja su trajala na drugim dijelovima teritorije pod kontrolom strana u sukobu. Uslov da dato djelo bude u tijesnoj vezi sa oružanim sukobom zadovoljen je ukoliko su, kao u ovom slučaju, zločini počinjeni kao posljedica borbi, a prije prekida oružanih aktivnosti na određenom području, te ako su počinjeni radi postizanja nekog cilja ili iskorištavanja situacije nastale uslijed borbi...”*¹³

43. Nekoliko faktora mogu odrediti postojanje *nexusa* između djela koje je počinio optuženi i oružanog sukoba. Faktori mogu obuhvatiti sljedeće: **(i)** činjenicu da je počinitelj vojnik; ¹⁴ **(ii)** činjenicu da žrtva nije vojnik ili činjenicu da je žrtva pripadnik suprotne strane **(iii)** činjenicu da se za radnju može reći da služi krajnjem cilju vojne kampanje; **(iv)** činjenicu da je zločin izvršen u sklopu službenih dužnosti počinioca.

---

¹¹ *Kunarac et al.*, predmet broj IT-96-23 i IT-96-23/1-A, presuda od 12.06.2002. godine, par. 58

¹² Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kunarac i dr.*, par. 58-59

¹³ *Kunarac et al.*, predmet broj IT-96-23 i IT-96-23/1-A, presuda od 12.06.2002. godine, par 568

¹⁴ *Presuda Kunarac i drugi*, drugostepena presuda, paragraf 59.

44. Prema tome, odlučna činjenica u konkretnom slučaju jeste status optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela, odnosno činjenica da je optuženi u inkriminirano vrijeme bio pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane Rama - Prozor, a što proizilazi iz sljedećih materijalnih dokaza (**T-27**): Jedinični karton VOB-2 i VOB-3 na ime Goran Pavković, sin Tomislava; Personalni karton časnika PK-1; Matične knjige vojnih obveznika, godište 1975, Ured za odbranu – Rama Prozor, u kojim se navodi da je optuženi Goran Pavković u periodu od 03.04.1992. godine pa do 01.03.1995. godine bio pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane Rama – Prozor.

45. Shodno navedenom, radnju koju je počinio optuženi Goran Pavković, počinio je u svojstvu pripadnika HVO Rama – Prozor, a koja pozicija mu je upravo i omogućila da u vrijeme i u mjestu kako je to navedeno u izreci presude, izvrši navedeno krivično djelo, odnosno preduzme radnje mučenja prema civilima zatvorenim u prostorijama Vatrogasnog doma u Prozoru, koje radnje su u direktnoj vezi sa postojanjem rata i oružanog sukoba.

46. Da su oštećeni Muharem Šljivo, Eniz Gorančić, Mujo Gorančić, Šefik Munikoza i Ibro Lapo imali status civila je učinjeno nespornim samim zaključivanjem sporazuma između strana u postupku, ali i drugih dokaza koji su detaljnije obrazloženi u paragrafima ove presude pod naslovom "Djelo mora biti učinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava".

(iv) Počinitelj mora narediti ili počiniti djelo

47. Na kraju, član 142. stav 1. KZ SFRJ propisuje uslov da je optuženi direktno počinio nezakonito djelo ili da je naredio počinjenje tog djela.

48. U konkretnom slučaju, ispunjen je i ovaj opći element za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, obzirom da je optuženi počinio navedeno krivično djelo kao saizvršilac, a kako će biti obrazloženo u nastavku presude, pod B i C.

B. KONKRETNO KRIVIČNO DJELO - RADNJA IZVRŠENJA I OBLIK

Relevantni zakonski propisi

49. Optuženom Goranu Pavkoviću se na teret stavlja izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. (**mučenje**) u vezi sa članom 22. (**saizvršilaštvo**) KZ SFRJ.

Mučenje

50. Da bi se zaključilo da je došlo do kršenja člana 3. stav 1. Ženevske konvencije neophodno je dokazati da su zaštićene osobe bile podvrgnute jednoj od zabranjenih radnji, „povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu, naročito sve vrste ubistava, sakaćenja, svireposti i mučenja“. Mučenje je zabranjeno i

ugovornim i običajnim međunarodnim pravom, a zabranjeno je kako u vrijeme mira, tako i u vrijeme oružanih sukoba. Zabrana mučenja predstavlja normu *ius cogens*.

51. Pretresno vijeće MKSJ-a u predmetu *Kunarac* detaljnom analizom odredbi Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima iz 1948. godine, Konvencije protiv torture i drugih surovih, neljudskih ili ponižavajućih kazni ili postupka iz 1984. godine, Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda iz 1950. godine, je iznijelo zaključak da djelo mučenja u okviru međunarodnog humanitarnog prava uključuje slijedeća obilježja: (i) nanošenje, djelom ili propustom, teške tjelesne ili duševne boli ili patnje; (ii) djelo ili propust moraju biti namjerni; (iii) motiv djela ili propusta mora biti iznuđivanje informacija ili priznanja, kažnjavanje, zastrašivanje ili vršenje pritisaka na žrtvu ili treću osobu, ili diskriminacija iz bilo kog razloga, žrtve ili treće osobe.¹⁵

52. Nesporno je da je optuženi svojim radnjama ostvario obilježje bića krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, tako što je zajedno sa više pripadnika HVO, sudjelovao u mučenju civila ..., među kojima su bili oštećeni Muharem Šljivo, Eniz Gorančić, Mujo Gorančić, Šefik Munikoza i Ibro Lapo, a koji su se nalazili u prostoriji Vatrogasnog doma u gradu Prozor.

53. Navedeno Sud nalazi dokazanim, između ostalog, na osnovu iskaza oštećenog Muharema Šljivo, a koji je opisao dešavanja u Vatrogasnom domu, gdje je bio zatvoren zajedno sa Šefikom Munikozom, Enizom Gorančićem itd, a gdje ga je Goran Pavković, kojeg poznaje od prije rata, izabrao da ga tuče. Prema iskazu ovog svjedoka Pavković mu je električnom palicom dodirivao golo tijelo od čega se svjedok *“sav stresao i onemoćao, jer mi je kroz tijelo prošla struja”*, nakon čega ga je izveo u hodnik gdje ga je nastavio tući, kako tom palicom, tako i rukama i nogama po cijelom tijelu.

54. I svjedok Mujo Gorančić, detaljno opisuje dešavanja u Vatrogasnom domu, odnosno kako je Goran Pavković ušao u prostoriju u kojoj su bili smješteni, pozvao svjedoka da pođe za njim i rekao mu da uzme vrh palice *“..malo me je opržilo, slično strujnom udaru”*, nakon čega je svjedok ušao u prostoriju za ispitivanje, u kojoj ga je Goran, za vrijeme dok ga je jedan pripadnik HVO pribio i držao uza zid, *“nekoliko puta udario nogom u leđa”*.

55. Iz iskaza svjedoka Eniza Gorančića, a koji navodi da je uhapšen i zatvoren zajedno sa bratom (Mujom Gorančićem), Šefkom Munikozom, Muharemom Šljivom, proizilazi da je, po njega dolazio i na sprat Vatrogasnog doma, odvodio lično Goran Pavković, koji je bio obučen u šarenu uniformu *“veoma mlad, imao je kratku kosu, poznavao sam ga i prije rata..”*. Kada je Goran došao po njega, u rukama je imao električnu palicu, sličnu elektro šoku, koja je u sebi imala električnu struju, a kojom ga je Pavković, kada su ga vojnici HVO-a ispitivali, nekoliko puta snažno udario po leđima, samo zato što je .... Svjedok potvrđuje i to da je njegovog brata Muju Gorančića izveo

---

¹⁵ MKSJ, Tužilac protiv Kunarac i dr., stav 142.

lično Goran Pavković, te da mu je brat, kada se vratio u prostoriju, rekao da ga je on tukao, te dodaje da su također izvođeni i tučeni, Šefik Munikoza i Šljivo Muharem.

56. Svjedok Šefik Munikoza u svom iskazu opisuje kako je u Vatrogasnom domu izvođen i prilikom ispitivanja udaran od više pripadnika HVO-a, a jedan od vojnika koji ga je tukao je bio i Goran Pavković. Kako svjedok navodi bio je sav modar od udaraca, udarali su ga palicom, šakom, nogama, čime god su stigli.

57. Saglasno navedenom, je i iskaz svjedoka oštećenog Ibri Lapo, koji je izjavio da su ga, u Vatrogasnom domu, gdje je bio zatvoren, prilikom ispitivanja tukli pripadnici HVO, i to *“jedan mladić koji je bio mlad. Imao je možda 17 -18 godina”*, isti je kod sebe imao električnu palicu sa kojom ga je dodirivao po rukama, a prilikom ispitivanja od strane jednog vojnika HVO-a, ga je i udario nogom u desnu nogu. Taj mladić je, kako svjedok tvrdi, jedini bio tako mlad u toj prostoriji, a kasnije, kada se raspitivao o njemu, saznao je da se zove Goran.

C. INDIVIDUALNA KRIVIČNA ODGOVORNOST

58. Optuženi je u sporazumu priznao krivnju za djelo koje mu se stavlja na teret, ali je Sud u obavezi da cijeni valjanost tog priznanja, kao i to da li postoji dovoljno dokaza iz kojih proizilazi njegova krivica.

i. saizvršilaštvo (član 22. KZ SFRJ)

59. U članu 22. KZ SFRJ navodi se: *“Ako više lica, učestvovanjem u radnji izvršenja ili na drugi način, zajednički učine krivično djelo, svako od njih kaznit će se kaznom propisanom za to djelo”*. Saizvršilaštvo po ovom članu podrazumijeva više lica, odlučujući doprinos i zajedničku namjeru.

60. Istovremeno, Sud podsjeća i na stav sudske prakse zauzet u prvostepenoj presudi u predmetu Rašević i Todović, u kojoj pretresno vijeće navodi: *“da bi se optuženi smatrao krivim za saizvršilaštvo, on mora ili učestvovati u actus reus krivičnog djela ili preduzeti nešto drugo čime se na odlučujući način doprinosi učinjenju krivičnog djela.”*¹⁶ Ako je optuženi zajedno sa drugim licima učestvovao u samom krivičnom djelu, pod uslovom da postoji potrebni *mens rea*, to je dovoljno da se on smatra saizvršiocom i bude kažnjen kao glavni počinitelj.

61. *Actus reus* koji je potreban za počinjenje krivičnog djela jeste taj da “...optuženi, bilo fizički, bilo na neki drugi neposredan, odnosno posredan način, svojim pozitivnim radnjama, odnosno - ako postoji obaveza djelovanja – propustima, učestvuje individualno ili zajedno s drugim, u materijalnim elementima krivičnog djela za koje se

---

¹⁶ Rašević i Todović, X-KR-06/275 (Sud BiH), prvostepena presuda od 28.02.2008.godine, strana 185;

tereti. Sam optuženi ne mora učestvovati u svim aspektima inkriminisanog ponašanja.¹⁷ Može postojati nekoliko počinitelja u vezi s istim krivičnim djelom, gdje ponašanje svakog od njih ispunjava nužne elemente definicije materijalnog krivičnog djela.¹⁸

62. *Mens rea (subjektivni element)* koji je potreban za počinjenje krivičnog djela je zadovoljen kada je počinitelj u trenutku činjenja ili nečinjenja imao namjeru da mučenjem nanese velike patnje ili povrede tjelesnog integriteta, ili ako je znao da će to njegovo činjenje ili nečinjenje vjerovatno prouzrokovati veliku patnju ili povredu tjelesnog integriteta i ponio se sa namjerom da to učini.

63. Slijedom navedenog, Sud je utvrdio da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog Gorana Pavkovića za radnje koje je počinio u svojstvu saizvršioca, s obzirom da je u radnji izvršenja učestvovao zajedno sa drugim osobama, te da je svojim radnjama dao odlučujuću doprinos učinjenju krivičnog djela. Naime, Sud je na osnovu prezentovanih dokaza utvrdio da je optuženi Pavković kao pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane Rama – Prozor, u mjesecu novembru 1993. godine, najvjerovatnije 29.11.1993. godine, u prostoriji Vatrogasnog doma u gradu Prozoru, zajedno sa više pripadnika HVO-a, preduzeo zabranjene radnje na način opisan u izeci presude, a sve radnje je činio svjesno i voljno, što proističe iz iskaza svjedoka, pa je slijedom toga i odgovoran za izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ.

64. Konačno, cijeneći sve prethodno navedeno, uz ispunjenje ostalih elemenata propisanih članom 231. ZKP BiH, Sud je prihvatio predmetni sporazum o priznanju krivnje optuženog Gorana Pavkovića.

VII. ODMJERAVANJE KAZNE

65. Svrha kažnjavanja određena je članom 33. KZ SFRJ, te se ogleda u: *(1) sprječavanju učinioca da čini krivična djela, (2) vaspitni uticaj na druge da ne čine krivična djela i (3) jačanju morala društva i uticaj na razvijanje društvene odgovornosti i discipline građana.*

66. Nakon što je razmotrio sankciju predloženu u Sporazumu, Sud je optuženom, uz primjenu odredbe člana 42. stav 2. KZ SFRJ koji propisuje da Sud učiniocu krivičnog djela može odmjeriti kaznu ispod granice propisane zakonom kada utvrdi da postoje osobito olakšavajuće okolnosti koje ukazuju da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja, izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedne (1) godine.

67. Pri odlučivanju o prihvatanju sankcije dogovorene sporazumom, Sud je cijenio sve okolnosti konkretnog predmeta, a pri tome je imao u vidu i svrhu kažnjavanja, kao i sve okolnosti koje utiču na to da kazna bude veća ili manja, a također je imao u vidu i

---

¹⁷ Stakić, prvostepena presuda, paragraf 439;

¹⁸ Tužilac protiv Kunarca i dr., IT-96-23-T & IT-96-23/1, presuda od 22.02.2001.godine

činjenicu da kazna treba da zadovolji interese pravde, prije svega oštećenih i da zaštiti i da satisfakciju žrtvama.

68. S tim u vezi, Sud je prilikom izricanja kazne imao u vidu raniji život optuženog Pavkovića, odnosno da je optuženi u vrijeme počinjenja krivičnog djela imao 18 godina i 7 dana (mlađa punoljetna osoba). Pored toga, Sud je imao u vidu priznaje optuženog, njegovu spremnost da oštećenim naknadi eventualne imovinskopravne zahtjeve, kao i preuzetu obavezu optuženog da svjedoči u drugim predmetima ratnih zločina koji su vezani za područje opštine Prozor.

69. Pored toga, Sud je cijenio i činjenicu da je optuženi porodičan čovjeku, otac troje mlđb djece, da ranije nije osuđivan i da se korektno držao pred Sudom, a koje okolnosti u svojoj ukupnosti opravdavaju kaznu koja je izrečena optuženom, tim prije što otežavajućih okolnosti na strani optuženog, osim da se radi o teškom krivičnom djelu koji ne zastarjeva, Sud nije našao.

70. Pored navedenog, Sud je imao u vidu da zaključenjem sporazuma u ranoj fazi postupka optuženi doprinosi efikasnosti i smanjenju troškova sudskog postupka, a ono što je još važnije, da se zaključivanjem sporazuma prije početka glavnog pretresa ograničava potreba stalnog i ponovnog pozivanja žrtava da svjedoče, i tako ponovo vraćaju u vrijeme rata koje budi bolna prisjećanja na konkretne događaje.

71. Na kraju, Sud nalazi da je izrečena kazna adekvatna i srazmjerna krivično pravna sankcija težini krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog koji je počinio navedeno djelo, ali koji je i priznao svoju krivnju.

72. Sve navedene okolnosti, prema ocjeni Suda, kada se dovedu u međusobnu vezu, imaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti, te čine osnov za primjenu odredbi o ublažavanju kazne ispod zakonom propisanog minimuma.

73. Uzimajući u obzir sve navedeno, Sud je našao da je svrha kažnjavanja u odnosu na optuženog u potpunosti ostvarena kroz osudu na kaznu zatvora u trajanju od jedne godina, te je, u skladu sa odredbama člana 33., 38., 41., 42. i 43. KZ SFRJ, odlučio kao u izreci ove presude.

VIII. ODLUKA O IMOVINSKO PRAVNOM ZAHTJEVU I TROŠKOVIMA POSTUPKA

74. Prilikom donošenja odluke da se oštećeni sa eventualnim imovinskopravnim zahtjevom upute na parnicu, Sud se rukovodio činjenicom da za sada oštećeni – u ovom postupku i nisu postavili imovinsko pravne zahtjeve, a i da jesu, da bi za donošenje odluke o istim trebao izvesti dokaze na okolnosti utvrđivanja osnovanosti i visine svakog eventualno postavljenog tužbenog zahtjeva, a za što bi bio potreban duži vremenski period i da bi se na taj način produžio krivični postupak, iz kojih razloga je i donesena odluka u skladu sa odredbom člana 198. stav 2. ZKP BiH.

75. Imajući u vidu, porodične prilike optuženog, odnosno da je optuženi otac troje mlđb djece, ratni vojni invalid IV kategorije (80% vojnog invaliditeta) i da je korisnik osobne vojne invalidnine u mjesečnom iznosu od 360,06 KM¹⁹, te činjenicu da optuženi, kao ni njegova supruga²⁰, nema stalno zaposlenje, kao i da isti, u službenim evidencijama – bazama nisu upisani kao vlasnici nekretnina niti motornih vozila²¹, Sud je u smislu odredbe člana 188. stav 4. ZKP BiH, optuženog u cijelosti oslobodio dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, s obzirom da bi plaćanjem istih, bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog i članova njegove porodice.

Zapisničar
Pravni savjetnik
Amra Hodžić – Zećo

SUDIJA ZA PRETHODNO SASLUŠANJE
Halil Lagumdžija

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpavka iste. Žalba se ne može izjaviti na odluku o krivično pravnoj sankciji.

---

¹⁹ **O-2** Uvjerenje Služba za opću upravu i društvene djelatnosti Općina Prozor-Rama broj: 02/2-43-1-412/18 od 06.04.2018. godine;

²⁰ **O-7** Uvjerenje Službe za zapošljavanje Hervegovačko-neretvanskog kantona, broj: 014-3-05-1-4-347/2018 od 06.04.2018. godine;

²¹ **O-4** Uvjerenje Općinski sud u Konjicu, Zemljišno knjižni ured, broj 056-O-RZ-000447 od 06.04.2018. godine; **O-5** Uvjerenje Odjel za imovinsko-pravne poslove Općina Prozor-Rama broj: 03/2-33-766/18 od 06.04.2018. godine; **O-6** Potvrda MUP HNK Uprava za administraciju i potporu broj: 02-03/1-8-15-04-21/18-53 od 06.04.2018. godine;

IX. ANNEX

a) Dokazi Tužilaštva BiH

Broj dokaza	Sadržaj dokaza
T-1	Službena zabilješka Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 20.03.2018. godine
T-2	Zapisnik o saslušanju svjedoka Muharema Šljive, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 05.03.2014. godine
T-3	Zapisnik o saslušanju svjedoka Munikoza Šefika, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 24.04.2014. godine
T-4	Zapisnik o saslušanju svjedoka Gorančić Eniza, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 14.03.2014. godine
T-5	Zapisnik o saslušanju svjedoka Lapo Ibro, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 08.09.2015. godine
T-6	Zapisnik o saslušanju svjedoka Gorančić Mujo, Tužilaštvo BiH broj: KT-RZ-100/05 od 15.09.2009. godine
T-7	Zapisnik o saslušanju svjedoka Jusuf Berić, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KTRZ 0002665 12 od 07.09.2015. godine
T-8	Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti „Službeni list R BiH“ broj 1/92, od 09. aprila 1992. godine
T-9	Uredba sa zakonskom snagom o oružanim snagama Bosne i Hercegovine objavljena u „Službenom glasniku R BiH“ broj 4/92 od 20. maja 1992. godine
T-10	Odluka o proglašenju ratnog stanja „Službeni list R BiH“ broj 7/92 od 20. juna 1992. godine
T-11	Odluka o uspostavi Hrvatske zajednice Herceg Bosna "Narodni list HZ Herceg Bosna broj 1/92" od 18.11.1991. godine
T-12	Odluka o formiranju Hrvatskog vijeća obrane „Narodni list HZ Herceg-Bosna“ broj 2/92 od 08.04.1992. godine
T-13	Mirovni sporazum o prekidu vatre koji uključuje potpuni prestanak neprijateljstva sa stupanjem na snagu 25.februara 1994. godine
T-14	Odluka o ukidanju ratnog stanja "Službeni list R BiH broj: 50/95" od 28.12.1995. godine
T-15	Izviješće HVO Prozor, broj: 2-44/92 od 20.10.1992. godine
T-16	Izviješće HVO Prozor, broj: 39-14/92 od 21.10.1992. godine
T-17	Izviješće HVO brigada "Rama" Prozor od 22.10.1992. godine
T-18	Zapovijed HVO broj: 93/92 od 24.10.1992. godine
T-19	Izviješće HVO brigada "Rama" Prozor od 24.10.1992. godine

T-20	Zapovijed HVO – Sigurnosno informativna služba broj:03-03-200/03-1263 od 07.07.1993. godine
T-21	Izviješće HVO Rama – Prozor od 17.04.1993. godine
T-22	Zahtjev Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Brigada Rama – Sigurnosno informativna služba broj:03-03-182/93 od 09.05.1993. godine
T-23	Izviješće Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Brigada Rama – Sigurnosno informativna služba broj:03-02-39/93 od 25.05.1993. godine
T-24	Izviješće, Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Brigada Rama – broj: 03-02-72/93 od 04.07.1993. godine
T-25	Sprovodni list, Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Brigada Rama – Sigurnosno informativna služba broj: 02/115/93 od 11.07.1993. godine
T-26	Izviješće Hrvatska zajednica Herceg Bosna, Hrvatsko vijeće odbrane, Brigada Rama prozor, broj:03-02-74/93 od 08.07.1993. godine
T-27	Dopis Federalnog Ministarstva za pitanje branitelja domovinskog rata broj: 07-03-101-1/14 od 21.03.2014. godine, u prilogu obrazac VOB 2, VOB 3, PK-1 i matična knjiga vojnih obveznika Rama-Prozor
T-28	Uvjerenje o nekažnjavanju Policijska stanica Prozor-Rama, broj:02-02/4-4-04-690/15 od 01.09.2015. godine
T-29	Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Gorana Pavkovića, Tužilaštvo BiH, broj T20 0 KTRZ 0002665 12 od 07.09.2015. godine
T-30	Izvod iz matične knjige umrlih na ime Mujo Gorančić, općina Prozor Rama, broj:02/1-15-3-194/2018 od 07.03.2018. godine

b) Dokazi odbane optuženog Gorana Pavkovića

Broj dokaza	Sadržaj dokaza
O-1	Nalazi Pavković Gorana Klinički bolnički centar u Zagrebu Klinika za psihijatriju od 02.02. i 17.02.2015. godine i Otpusno pismo Psihijatrijska bolnica Vrapče za Pavković Gorana broj: 7191/05 od 29.11.2005. godine
O-2	Uvjerenje Općina Prozor, Služba za opću upravu i društvene djelatnosti broj 02/2-43-1-412/18 od 06.04.2018. godine
O-3	Kućna lista, Izjava Gorana Pavkovića, Prozor od 06.04.2018. godine
O-4	Uvjerenje Općinski sud u Konjicu, Zemljišno knjižni ured, broj 056-O-RZ-000447 od 06.04.2018. godine
O-5	Uvjerenje Odjel za imovinsko-pravne poslove Općina Prozor-Rama broj: 03/2-33-766/18 od 06.04.2018. godine
O-6	Potvrda MUP HNK Uprava za administraciju i potporu broj: 02-03/1-8-15-04-21/18-53 od 06.04.2018. godine
O-7	Uvjerenje Službe za zapošljavanje Hervegovačko-neretvanskog kantona, broj: 014-3-05-1-4-347/2018 od 06.04.2018. godine

O-8	Izvod iz matične knjige vjenčanih Općina Prozor-Rama broj: 02/1-15-2-346/2018 od 06.04.2018. godine
O-9	Izvod iz Matične knjige rođenih Općina Prozor Rama broj: 02/1-15-1-2541/2018 od 06.04.2018. godine
O-10	Izvod iz Matične knjige rođenih Općina Prozor Rama broj: 02/1-15-1-2540/2018 od 06.04.2018. godine
O-11	Izvod iz Matične knjige rođenih Općina Prozor Rama broj: 02/1-15-1-2539/2018 od 06.04.2018. godine